

РЕШЕНИЕ

гр. София, ...2014 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, VI-8
състав, в закрито заседание на единадесети септември през 2014
година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛКА ПЕНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ЧЕНАЛОВА
ПЕТЪР ПЕТРОВ

като разгледа ч.гр.дело № 9493 по описа за 2014 година, за да се
произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Подадена е жалба от [REDACTED] – [REDACTED], ЕГН:
[REDACTED], срещу действията на частен съдебен изпълнител Ирина
Митова-Кирезиева, рег. № 839, район на действие СГС, по изп.д. №
0689/2013г.

В жалбата се твърди, че на 17.02.2014г. при проведен търг в офиса, находящ се в гр. София, бул. Мадрид № 30, ет.2. ап.4, собственост на жалбоподателя, който се отдава под наем на „Наш Дом България” АД Холдинг, са описани и продадени движими вещи собственост на жалбоподателя, а именно 4 броя климатици „Медея”, като за състояния се търг е научено в деня на провеждането на търга от съседи видели изнасянето на мебели.

Освен изложеното излага, че съдия изпълнителят е превишил правата си като не е проверил чия собственост на вещите, които се продават, като също така не са и уведомени собствениците на отдадения имот.

Поради това моли съдът да отмени описът на частния съдебен изпълнител както и проведения търг като незаконосъобразни.

В срока по чл. 436, ал.3 от ГПК са постъпили и писмени мотиви от съдебния изпълнител. В писмените мотиви съдебния изпълнител взема становище, че жалбата е неоснователна тъй като съдебният изпълнител описва посоченото от взискателя вещ само ако се намира във владението на дължника освен ако от обстоятелствата е видно, че веща принадлежи на други лице. Сочи също така, че съдебният изпълнител, що се касае до изпълнение на движими вещи не е длъжен да прави предварителна проверка относно собствеността на вещите, а използва индации за

собственост, тъй като в чл. 69 от Закона за собствеността се казва, че който държи веща, се предполага, че владее за себе си, а който владее за себе си, се предполага, че е собственик.

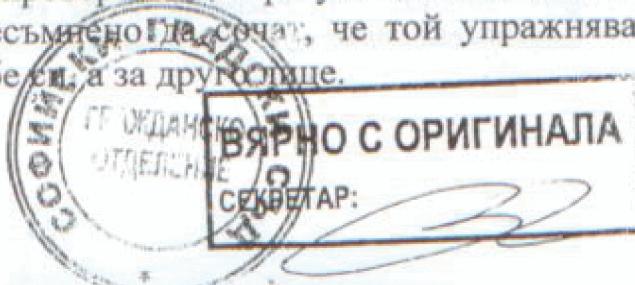
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД след като обсъди становищата на страните и съ branите по делото доказателства намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 436, ал.1 от ГПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол, с оглед разпоредбата на чл. 435 от ГПК. Следователно, жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Въз основа на данните по делото, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.435, ал.4 от ГПК трето лице може да обжалва действията на съдебния изпълнител само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, въз branата или предаването, ако се отнася за движими вещи, се намират във владение на това лице. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собствена на дължника при налагане на запора или въз branата. Нормата на чл.435, ал.4 от ГПК защитава правата в изпълнителното производство на трето лице, при наличието на две кумулативно предвидени предпоставки: 1) когато изпълнението е насочено върху движими вещи, които в деня на налагане на запора се намират в негово владение и 2) запорираните вещи са собствени на третото лице към датата на налагане на запора (аргумент за противното от чл.435, ал.4, изр. второ от ГПК), т. е. този процесуален способ за защита срещу изпълнението е поставен на разположение на владеещия собственик на движимите вещи, върху които е насочено изпълнението, който не е страна по изпълнителното производство.

В настоящия случай жалбоподателят [REDACTED] – [REDACTED] несъмнено е трето лице, доколкото не е дължник по изпълнението, но по делото не се установи наличието на елемент от фактическия състав на чл.435, ал.4 от ГПК, а именно упражняване на владение от този жалбоподател върху движимите вещи, предмет на запора, към датата на налагане на изпълнителната мярка. Не е спорно между страните, а и от процесния Протокол за опис от 07.02.2014 г. се установи правнорелевантното обстоятелство, че към момента на налагане на запора процесните движими вещи, включително 4 броя климатици „Медея” от процесния Протокол, са се намирали в притежаването на дължника „Наш Дом България” АД Холдинг. В нормата на чл. 69 от Закона за собствеността е установена оборимата презумпция, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за другого. В процесната хипотеза, описаните вещи са намерени в офиса на дължника и по делото липсват доказателства, опровергаващи презумпцията по чл. 69 от Закона за собствеността, които несъмнено доказват, че той упражнява фактическа власт върху тях не за себе си, а за друго лице.

СЪДО
ДЕЛЕНИЕ

Съдът съобрази също, че представеният по делото анекс към договор за наем от 20.12.2010 г., склучен между дължника „Наш Дом България“ АД Холдинг и жалбоподателя Раиа Маринова Стайкова – Александрова, представлява частен диспозитивен документ без достоверна дата, поради което е непротивопоставим на трети лица, а в жалбата не се и съдържат твърдения относно такива факти, които, ако бъдат надлежно доказани, са от естество да установят по безсъмнен начин предхождащото съставяне на документа, по смисъла на чл.181, ал.1 от ГПК. По изложените съображения депозираната от [REDACTED] – [REDACTED] жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД:

РЕШИ :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба подадена от Р. [REDACTED]
М. [REDACTED] С. [REDACTED] – А. [REDACTED], ЕГИ: [REDACTED], срещу действията на частен съдебен изпълнител Ирина Митова-Кирезиева, рег. № 839, район на действие СГС, по изп.д. № 0689/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО в сила на .....
Председател: ..... Секретар: .....

